

RAPORTUL VICEPRIMARULUI

Activitatea mea de viceprimar pe anul 2010 poate fi evaluată în multe feluri. În principiu, ea poate fi împărțită în patru etape, practic pe trimestre.

“Mulțumită” efectului proiectului Johannis, în ședința Consiliului Local din 2 decembrie 2009, la care au fost prezenți 21 de consilieri, cu 11 voturi “pentru”, a fost aprobat proiectul de hotărâre inițiat de primar privind schimbarea mea din funcție, hotărâre care a intrat în vigoare în data de 12 decembrie.

Hotărârea atacată în instanța de contencios administrativ a fost suspendată de acest organ judiciar în data de 15 martie, până la comunicarea sentinței definitive, astfel între 12 decembrie și 15 martie mi-am continuat activitatea ca simplu membru în Consiliul Local. A fost o perioadă tensionată, când mă prezentam zilnic la primărie executând doar sarcinile care erau independente de funcția mea de viceprimar, atunci am avut mai mult timp pentru întocmirea raportului „comisiei de borduri”, să continui proiectul de integrare a romilor și să finalizez cazurile curente. A fost nevoie de ceva efort ca să privesc schimbarea bruscă de atitudine a subalternilor mei, privirile ostile, să mă uit la panoul funerar așezat la intrare, cu comentariul referitor la schimbarea mea din funcție.

Apoi au urmat somațiile pentru eliberarea biroului, a dispărut placa cu inscripția numelui meu de la intrarea în birou, într-un fel sau altul, în jurul meu funcționa o blocadă. În ședințele Consiliului aveau loc discuții după discuții, propunerile și proiectele de hotărâre propuse de noi au fost măturate de majoritatea de la guvernare, care însă nu a îndrăznit să aleagă un viceprimar nou.

În această perioadă a fost finalizat și supus dezbaterii raportul „comisiei de borduri”, care a ridicat multe întrebări, la care nici până acum nu s-a răspuns, atunci s-a dezbătut și problema schimbării clădirii creșei-grădiniță, care datorită acestor dezbateri a avut o finalitate bună, însă este adevărat și faptul că anunțatul centru regional de transfuzii sanguine este încă în aer.

Nu s-a rezolvat nici problema garajelor construite fără autorizație, s-au făcut câțiva pași în acest sens, mai mult de ordin urbanistic, dar încă nu sunt rezultate în ceea ce privește legalizarea lor, respectiv orașul nu a obținut încă beneficii materiale de pe urma lor.

Decizia instanței de judecată din 15 martie a fost o pastilă amară pentru cel care a inițiat această schimbare din funcție și pentru cei care au votat-o, nemulțumiții au făcut chiar o serie de afirmații grave la adresa judecătorei cauzei.

Însă acest joc de-a destituirea a mai continuat, primarul a contestat hotărârea. În loc să mi se redea atribuțiile avute, a urmat lichidarea lor. Birourile din

subordinea mea au fost redistribuite între liderii UDMR (primar, doamna viceprimar, administrator public), cu conducerea proiectului a fost investit administratorul public, s-a acționat în continuare pentru izolarea mea și pentru a mă aduce la o stare de neputință.

Pentru că îmi rămăsese puțin de lucru în cadrul instituției, mi-am donat întregul salariu pentru susținerea unor scopuri caritabile (pentru persoane fără venituri, pentru ajutarea celor afectați de inundații, pentru construire de biserică, pentru organizații caritabile, etc.)

În ședințele Consiliului Local a continuat încrâncenarea unora față de ceilalți și eliminarea tuturor lucrurilor cu conotație civică. La sfârșitul lunii mai, decizia curții de apel a confirmat hotărârea instanței de fond, astfel mi-am continuat activitatea restrânsă de viceprimar.

Am rămas cu atribuțiile stabilite prin Legea Administrației Publice Locale, dintre competențele conferite prin hotărâri ale Consiliului Local, respectiv prin dispoziții ale primarului, mi-a mai rămas doar una: membru în comisia de urgență în caz de catastrofe. Dar foarte repede a și fost nevoie de ea, am început cu un exercițiu general, apoi am luptat din plin cu apele revărsate.

Atenționările continue venite din partea noastră privind succesivitatea catastrofelor naturale nu au fost suficiente pentru a-l determina pe primar să ia măsuri pentru curățarea albiei pârâului Debren, pentru pregătirile necesare privind prevenirea inundațiilor. Rezultatele ploilor torențiale succesive nu s-au lăsat mult așteptate: în primul rând, s-a confirmat din nou faptul că rețeaua de canalizare de sub centrul lustruit al orașului este insuficientă, mai apoi pârâurile Debren și Kőkényes săturându-se de albia lor plină de aluviuni, s-au revărsat inundând o zonă semnificativă a orașului, provocând daune în valoare de zece miliarde lei.

Am fost solicitat la inundațiile din 3 iulie precum și la acțiunile de urgență pentru înlăturarea urmărilor catastrofei. Membrii comisiei convocate, respectiv conducătorii firmelor la care am apelat și toți cei alertați, timp de mai multe zile, au acordat prioritate participării lor la acțiunile de salvare și mai încolo la lucrările de reamenajare; în această situație de calamitate a predominat solidaritatea.

Fiecare a făcut tot ce i-a stat în putință, lăsând conflictele pe planul doi, probabil că a prevalat bunul simț.

Una din consecințele acestor zile grele a fost faptul că mi-am reprimut o mare parte din atribuții, câteva dintre ideile și opiniile mele și-au lăsat din nou amprenta. Zilele petrecute în instituție au devenit mai puțin inutile, lucrurile s-au mai destins în jurul meu, a mai crescut sfera mea de acțiune. Am scos din nou brigada de romi pentru curățarea pârâurilor, curățind zonele cele mai neglijate ale pârâurilor care străbat orașul. De data aceasta plata lor nu a mai fost o problemă așa cum fusese cu un an înainte. În același timp am urgentat curățarea completă a

albiei pârâului Debren și soluționarea generală a situației, forțând pașii necesari în acest sens.

Am propus scutirea celor inundați de la plata facturilor către furnizorii serviciilor de alimentare cu apă și canalizare, respectiv pentru serviciul public de salubritate pe luna iulie, propunere care a fost aprobată de Consiliul Local.

Am reluat programul de reamenajare a centralelor termice dezafectate, făcând primii pași necesari pentru reamenajarea centralei din strada Nagy György. Pe baza proiectului comandat și în mare parte realizat, clădirea aflată în fază de degradare va fi transformată în locuințe mici, care vor putea fi folosite de Consiliul Local în regim de cămin.

Împreună cu colegii mei din partid am propus declararea zilei de 15 martie, zi de sărbătoare oficială cu caracter local, propunere susținută de Consiliul Local cu majoritate de voturi. Hotărârea este obligatorie doar pentru instituțiile și firmele subordonate Consiliului Local, dar sperăm că va impulsiona și celelalte instituții și sectorul privat.

Exemplul nostru a avut efect de stimulare și pentru celelalte Consilii Locale și pentru Consiliul Județean Covasna, care în felul acesta au aplicat și ele hotărârea adoptată de către Adunarea Generală a Aleșilor Locali din Ținutul Secuiesc, organizată în această primăvară la Sfântu Gheorghe.

Una din sursele de venit importante ale orașului o constituie imobilele închiriate. Prin mai buna organizare a Direcției Patrimoniu, am reușit să mărim veniturile provenite din aceste surse.

Măsura nu s-a bucurat de popularitate în rândul rău-platnicilor, însă majoritatea lor au înțeles că trebuie să respecte contractele. Printr-o urmărire eficientă și prin controalele efectuate, bugetul a crescut cu o sumă semnificantă, s-a reușit colectarea a peste 91% din veniturile de acest gen.

Contribuabilii au plătit taxele și impozitele locale în procent de peste 86%, orașul Sfântu Gheorghe situându-se astfel pe primele locuri din țară.

Cu toate că activitatea mea de viceprimar a fost suspendată până la mijlocul lunii martie, nici trimestrul următor nu s-a remarcat prin conlucrare în activitate, totuși per total, consider că anul trecut a fost un an bogat în rezultate, pe parcursul căruia am rămas fidel principiilor și viziunilor mele, am reprezentat cu cinste orașul și pe alegătorii noștri.

La Adunarea Generală a Aleșilor Locali din Ținutul Secuiesc, despre care am amintit mai sus, am fost ales membru în Comisia Permanentă.

Ca invitat al parlamentului ungar, am participat la ședința comemorativă din 4 iunie. În luna iulie am reprezentat orașul nostru la sărbătoarea localității înfrățite Kisbucsa.

La 19 noiembrie am fost din nou în Parlamentul din Budapesta, la ședința Consiliului Național Secuiesc. A fost un foarte frumos și impresionant

eveniment, ținut chiar în ziua mea de naștere, când am împlinit vârsta de 50 de ani. În aceeași zi, instanța de contencios administrativ din Sfântu Gheorghe a suspendat procesul privind schimbarea mea din funcție, astfel probabil că pentru un timp pot să îmi desfășor activitatea fără procese. Și voi face acest lucru în primul rând pentru a servi interesului celor care asta și așteaptă de la mine să fac.

Bálint József

